

Ezek azok a helyi hajók, melyeken a pesti ember, ha nem telik neki Abbáziára, kielégíti tengerészeti ambícióit. Azt hiszem, a t. c. hajózó publikumnak szolgálatot teszek az alábbi katé közlésével:

Mi a fölösleges?

1. Fölösleges az embernek angol makrapipát szorongatni a plombirozott szerszámai közt csak azért, mivel a tabáni kikötőből az alsó Margit-szigeti kikötőig utazik.

2. Fölösleges ebből a célból vitorlavászon ruhát csináltatni sárgaréz gombokkal, a gombokon vasmacskaival, úgyszintén mellőzendő az ellentengernagyi sapka. Azt csak az abbáziai parton szabad viselni.

3. Ha a feleséged a Budán lakó nagynénje számára hat darab ecetes uborkát visz ajándékba, viheti ezt egy egészen egyszerű kosárban. Az árbockosár minden esetre mellőzhető.

4. Fölösleges a térkép. Fölösleges a delejtű. A kapitánynak sincs.

5. Fölösleges a hajó elindulásakor zsebkenődet lobogtatni. Ez a Dunán csak a bécsi hajó elsőosztályú utasainak van megengedve.

6. Midőn a hajó a Gellérthegy tövében lubicokol, nincs értelme fennszóval megjegyvezned, hogy a gibraltári hegyfok valamivel szebb látvány, és hogy a tenger, ha nem is hosszabb, de feltétlenül szélesebb a Dunánál. Úgy sem hiszik el, hogy jártál már a tengeren.

7. Fölösleges a fedélzeten szétvetett lábakkal, úgynevezett tengerész-léptekkel járkálni.

8. Még fölöslegesebb a tulsó partot távcsóval kémlelni.

9. Logikátlanság a hajó orrán állva és a Vízvároshoz közeledve így kiáltani: «Föld, föld!»

10. Végül és visszavonhatatlanul fölösleges, hogy a kapitány zordonul járjon a parancsnoki hídon és tengeri farkas módjára egykedvűen bagózzék, és hogy tenyerét a szeme elé emelvén, a felhőket fürkészsve így mormogjon: «Ma cifra napunk lesz. Bevonatom a vitorlákat».

Mi a szükséges?

1. és utolsó paragrafus: Vigyél magaddal pénzt sokat, mert a Margit-szigeten drága a vacsora.

ALAG. Az alagút az, melynek van szája; — de az Alag-út, az már egy pálya; — pálya, ahová vonaton robogok, — vissza azonban gyalog kutya-golok. — Az alagi verseny ezeket kicsődít, — és persze okozza ezeknek csődít; — pénzzé teszi mindenét egész Pest, — zálogházba fáradni sem rest; — rohan Alagra mindenki homlokhanyatt, — és fölteszi a lókra a sok dohanyat; — de a favorit nem fut, csupán kúszik, — és a sok szép do-

hány mind elúszik. — A favoritot tíz forintom bánja, — hogy csípje meg a kakas vagy a kánya; — meg is fogadtam ezredmagammal, — bús esküvel és bős haraggal, — hogy többé nem látják Alagon — karcsú és deli alakom; — na ja, mert van eszünk, — és többet balekek nem leszünk. — És mégis-mégis mernék fogadni — (tízszerez pénzt lehetne erre kapni), — hogy legközelebb, miért szívünk eped: — viszontlátjuk megint a gyepet. — Zsúfolt vonaton utazunk, mint heringek; — de magunkra veszünk legalább két inget; — kettőt, hogy meg ne hüljünk öregem, — ott kint a szel- lős, didergős gyepen; — kettőt továbbá azért is, ha esetleg — a favoritok megint botlanak-cset- lenek — és miattuk — az ingünket is otthag- yuk: — maradjon vigaszul, — vérző szívünkre tapasztul, — egy végső ing, egy utolsó ereklye, — mely hajdani nagylétünk emlékét belengje. — Szívemben nő egy sejtelem — melyben a titkok kulcsát föl-lelem, — hogy tudniillik, kérem szé- pen, — a lovak mi vagyunk tulajdonképen: — mint büszke nyerendők tódulunk a gyepre, — és mint utolsók jövünk haza Pestre.

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK. Keleti Márton: Parasztok. — *A Modern Könyvtár legújabb füze- tei: Kóbor Tamás: Egyveleg (Novellák) 50. sz. — Kaffka Margit: Csonka regény és novellák. 49. sz. — Kosztolányi Dezső: Őszi koncert. Kártya. (Költemények.) 54. sz. — Harnack: A szerze- tesség. 53. sz. — Lenkey Henrik és Szilágyi Géza: Májusi fagy. (Dráma.) 51—52. sz. — Egyetemes Regénytár: Conan Doyle: Napóleon. Singer és Wolfner. Ára 1 K 20 f. — Ágoston László: Több, mint szerelem. (Szatira.) Ára 1'50 K. Singer és Wolfner. — Lovik Károly: Okosok és bolondok. Singer és Wolfner. Ára 3'50 K.*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

A. O. GYŐR. A föld, A becsület, Otthon, a Pillangócsata megvan. A többi — tudtunkal — nincs.

TISZTA SZÍV. Nem használhatjuk. Kéziratok visszaküldésére nem vállalkozhatunk.

H. N. BPEST. Szívesen közöljük írásait bár- mikor. De azok a multkoriak mintha gyengébbek lettek volna.

NEM KÖZÖLHETŐ VERSEK. A távozó, Tavaszí séta, A halál zenéje, A vihar, Elhervadt, A lilium, Népdal.

GY. N. (Budapest.) Nem közölhetjük.

Szerkesztésért felelős: IZSÓF ALAJOS.